

[Landbrugsministeren.]

til dette Spørgsmaal. Det er nemlig ikke rigtigt, og saa forbyder min Beskedenhed mig at modtage en saadan Anerkendelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Erik Eriksen: Jeg synes, det væsentlige i Situationen er dette, at vor Dollarstilling, vor Valutasituation i det hele taget, er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke alene er ønskeligt, men nødvendigt, at vi sælger til de bedst mulige Priser. Derfor er det, jeg siger, at Ministeren kan ikke indsnævre Inflationsproblemet ved blot at tale om de indenlandske Priser. Nu synes jeg, vi skal hæfte os ved vor Stilling udadtil, og der vil jeg gerne sige til Ministeren, og det tror jeg han vil give mig Ret i, at jeg kender ikke noget Tilfælde fra de 2½ Aar, jeg har siddet som Minister, hvor Priserne paa Landbrugets Eksportvarer har trukket Priserne i Vejret paa vore Importvarer. Jeg kender ikke noget Tilfælde, og jeg har undersøgt det ret nøje i det Departement, jeg har haft den Ære at være i Forbindelse med, derfor maa jeg gaa ud fra, at dette er rigtigt.

Ministeren siger til sidst, at han tror ikke paa, at Tredielandsmarkederne er noget varigt. Der er ingen af os, der kan vide, hvor varige eller ikke varige de er, men det, jeg antydede ved mine Bemærkninger, da jeg forrige Gang havde Ordet, det var dette, at det maaske var rimeligt og fornuftigt, om Landbruget interesserede sig for mere end disse saakaldte Tredielande. Jeg mener f. Eks., at det vilde være af Betydning for Landbrugets Fremtid, hvis man ogsaa var i Stand til gennem et Salg til U. S. A. at bygge en Bro til Dollars. Jeg tror, det vilde være klogt, jeg tror, der vil ligge en Linie i det, i hvert Fald er der et vist Perspektiv, og det var det, jeg tænkte paa.

Saa skal jeg blot sige til Ministeren, at jeg kender jo hans Beskedenhed og skal heller ikke omtale den, men hvis Ministeren blot vil fortsætte med at gennemføre denne Lovgivning, som vi ovre i min Side af Salen hidtil har været enige om, skal jeg ikke beklage mig over, at Ministeren ikke vil modtage Anerkendelse for Socialdemokratiets Omvendelse; jeg er godt tilfreds alene med den saglige Stilling, Ministeren har taget til dette Problem ved at fremsætte Lovforslaget i uændret Skikkelse.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem fortsætter med at gaa udenom. Det ærede Medlem har ikke villet udtale sig angaaende sit Syn paa Nødvendigheden af, at dansk Landbrug ogsaa i Fremtiden maa bygge paa Englandsaftaler. Jeg har aldrig nogen Sinde indvendt noget imod, at vi udnytter Tredielands Markeder, men naar jeg fremsætter dette Lovforslag uændret, er det, fordi Englandsaftalen ikke er sluttet, og jeg kan ikke se rettere end, at naar vi ser historisk paa det, maa vi tage et meget betydeligt Hensyn hertil. Naar det ærede Medlem nu gør Forsøg paa at komme om ved sine Betæneligheder, nemlig ved at tale om Inflationsfaren paa den Maade, han gør ved sin Tale om Dollars, ja, saa har jeg aldrig sagt, at jeg er ked af, at man sælger til Tredieland mod Dollars; det er dog ikke hele vort Salg, men en Del af det. Jeg er bange for, at vi ikke kan fortsætte. Alting tyder paa, at Dollarmangelen bliver større og større ikke alene her, men ogsaa andre Steder. Det, jeg har gjort opmærksom paa, er, at det ærede Medlem ikke kan have den Tro, at denne Prisforhøjelse paa 35 pCt. paa et saa vigtigt Omraade og med den Følge, det ærede Medlem allerede selv har nævnt for andre Landbrugsprodukters Vedkommende, ikke er en Inflationsfare. Naar det ærede Medlem ikke har svaret paa, hvad jeg har fremført, kan det naturligvis ogsaa være et Svar, der kan betyde en Bekræftelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Det forekommer mig interessant at høre Diskussionen mellem den nuværende og den forhenværende højtærede Landbrugsminister om, hvem der er Skyld i, at Inflationen er sat ind, om det er Landbruget eller andre. Man kan godt diskutere, om det var Kaninen, der begyndte, men man kan ikke diskutere, at Inflationen er der. Naar vi har de Priser, vi har i Dag paa Landbrugets Varer og paa andre Omraader, er det Inflation, og den er saa alvorlig, at jeg tror, der vil være al mulig Grund til, at alle gode Kræfter her i Salen og andre Steder i Samfundet samler sig for at modarbejde Inflationen i Stedet for at spille Tiden med at diskutere, om det ene eller det andet Erhverv er Aarsag til, at Inflationen er sat ind. Naar Ungdommen ikke kan gaa ind i et Erhverv, uden at man paa Forhaand maa sige til den: I kan risi-